

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

19/1680-

21. oktober 2019

Spørsmål nr 82 til skriftlig besvarelse

Jeg viser brev fra Stortinget datert 14. oktober med oversendelse av spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes. Representanten stiller følgende spørsmål:

" Hvordan vil regjeringen undersøke klimaeffektene av norskprodusert gass fra produksjon, undersjøisk og oversjøisk transport og bruk, basert på nye og langt høyere beregninger av klimagassutslippene fra gass, hvordan vil regjeringen sikre at Norge bidrar til å redusere europeiske klimagassutslipp fra energiproduksjon på andre måter enn ved gasseksport, og hvilke konsekvenser får denne nye kunnskapen for norsk olje-, gass- og klimapolitikk?"

Svar

Norsk petroleums- og klimapolitikk er fakta- og kunnskapsbasert og tar utgangspunkt i beste tilgjengelige kunnskap. Vi har ført en offensiv politikk for å redusere utslippene på sokkelen og har siden starten av oljevirkosomheten stilt strenge krav til at selskapene produserer effektivt og med lave utslipp. Blant annet har brenning av gass (fakling) aldri vært tillatt, med unntak av brenning av sikkerhetsmessige årsaker. Det har over lang tid vært stor oppmerksomhet mot å begrense utslipp også av metan.

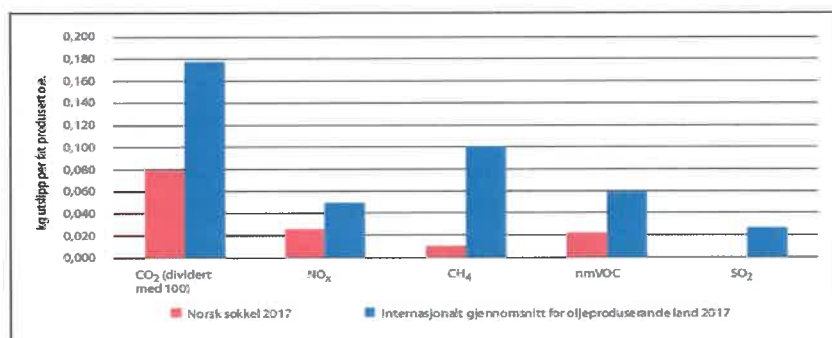
Som et av de første landene i verden innførte Norge i 1991 CO₂-avgift. Lov om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen fastsetter at selskapene må betale CO₂-avgift ved forbrenning av gass, olje og diesel i petroleumsaktiviteter på kontinentalsokkelen og ved utslipp av CO₂ eller naturgass. I tillegg er vår olje- og gassproduksjon er omfattet av EUs kvotesystem. Gjennom deltakelsen i EUs kvotesystem bidrar selskapene på norsk sokkel til at utslippene i systemet reduseres med 43 pst. mellom 2005 og 2030.

Samlet sett er CO₂-avgiften er i dag på om lag 480 kroner per tonn CO₂. I statsbudsjettet for 2020 har regjeringen foreslått å øke avgiften med 6,5 prosent til 511 kroner per tonn CO₂. Den samlede utslippskostnaden for norsk sokkel er i 2019 på om lag 760 kroner per tonn CO₂ gitt dagens kvotepris. Prisen på utslipp i norsk petroleumssektor er vesentlig høyere enn for annen industri i Norge. Den er også svært mye høyere enn det petroleumsvirksomhet i andre land må betale.

Det europeiske kvotesystemet dekker om lag 95 pst av utslippene i petroleumssektoren. Utslipp som ikke er inkludert i kvotesystemet skyldes som regel at utslippskildene er for små eller utslippene er vanskelig å måle. For petroleumssektoren er det primært utslipp fra kaldventilering (metan) og diffuse utslipp, og utslipp fra lasting og lagring av råolje som faller utenfor kvotesystemet. Også disse utslippene er strengt regulert. Der det har vært teknisk mulig er disse utslippene avgiftsbelagt. Kaldventilering og diffuse utslipp av metan og nmVOC fra enkelte offshorefelt og petroleumsanlegg på land er i tillegg regulert direkte gjennom utslippsgrenser og krav om bruk av best tilgjengelig teknologi (BAT) med hjemmel i forurensningsloven.

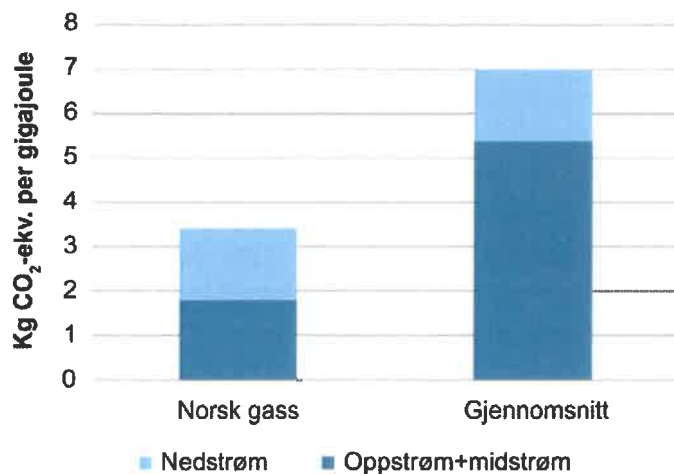
Regjeringen arbeider aktivt med å redusere ikke-kvotepliktige utslipp inklusive i petroleumssektoren. I forbindelse med Klimakur 2030 er det opprettes en faggruppe som skal gjennomføre en utredning av mulige tiltak og virkemidler for å oppfylle klimamål i 2030 i ikke-kvotepliktige sektor.

At virkemiddelbruken fungerer fremgår av tall som rapporteres inn til IOGP (International Association of Oil & Gas Producers), se figur 1. Som det fremgår av figuren er norske utslipp er vesentlig lavere per produsert enhet enn det internasjonale gjennomsnittet. For metan er utslippene 10 pst av verdensgjennomsnittet.

Figur 1 Utslipp til luft på norsk sokkel sammenlignet med internasjonalt gjennomsnitt
Kilde: International Association of Oil and Gas Producers (IOGP), Epim Environmental Hub (EEH) og Norsk olje og gass

Dette samme bilde fremkommer i en studie Equinor gjennomførte i 2017 der de sammenlignet livssyklusutslipp for norsk gass til Europa med andre kilder. Konklusjonen fra denne studien var at utslipp av metan tilknyttet norsk gass var under 0,3 prosent og under halvparten av gjennomsnittet for Europa, jf. figur 2 hentet fra Prop 80s (2017-2018).

Figur 2: Klimagassavtrykk for norsk gass vs. gjennomsnitt for all gass: Leveransepunkt Tyskland/EU sentral. Kilde: Equinor; Natural & bio Gas Vehicle Association (NGVA), fra Prop 80S (2017-2018)

Disse to studiene tar begge utgangspunkt i nye utslippsberegninger for metanutslipp på norsk sokkel. I 2016 ble det utarbeidet rapporter på oppdrag av Miljødirektoratet som viste at utslippene fra kaldventilering og diffuse utslipp var overvurdert. Disse nye beregningsmetodene er ennå ikke tatt inn i utslippsregnskapet.

I rapporten fra EWG som representanten Moxnes viser til tas det utgangspunkt i amerikansk skifergass. Utslippene her er mye høyere enn for norsk gass og således ikke relevant for spørsmålet representanten tar opp. Det kan i tillegg nevnes at rapporten som det refereres til, bruker en annen beregningsmåte for effekten av metanutslipp enn det som følger av FNs klimapanelens retningslinjer.

Det er IPCCs retningslinjer for å beregne nasjonale klimagassutslipp og –opptak som ligger til grunn for Norges beregning og rapportering av norske klimagassutslipp. IPCC oppdaterer disse retningslinjene på bakgrunn av ny kunnskap. I mai inneværende år har retningslinjene blitt oppdatert basert på ny kunnskap og bedre metoder. Dette viser at IPCCs metoder for å beregne utslipp er dynamisk og oppdateres når det foreligger ny og bedre kunnskap. Det er denne kunnskapen regjeringen legger til grunn for beregning og rapportering av norske klimagassutslipp, og det er også denne kunnskapen regjeringen anser for å være best tilgjengelig kunnskap på området.

Regjeringen ser ikke noen grunn til å endre budskapet om at norsk gass til erstatning for kull er en rask og effektiv måte for å redusere europeiske utslipp. Storbritannia peker for eksempel i sin egen utslippsrapportering på at de senere års kraftige nedgang i utslipp fra britisk kraftsektor har vært drevet av et skifte bort fra kull over til gass og fornybar energi. Dette fremkommer også av utslippsrapporteringen fra EU som inngår i rapportering til FN-systemet (UNFCCC).

Naturgass er også en god partner for variabel fornybar energi og muliggjør økt satsing på sol- og vindkraft i Europa. På lang sikt kan en løsning der naturgass omdannes til hydrogen, støttet av karbonfangst og lagring, bli en kommersielt attraktiv løsning.

Norsk petroleums- og klimapolitikk bygger på best tilgjengelig kunnskap og ikke enkeltstående rapporter som verken bruker metoden IPCC legger til grunn i sine retningslinjer eller tar utgangspunkt i klimagassutslipp fra norsk gass. Jeg ser ikke noen grunn til at det som presenteres i rapporten fra EWG om klimagassutslipp fra gass skal få konsekvenser for norsk petroleums- og klimapolitikk.

Med hilsen

Kjell-Børge Frelberg